

Elifin Saçları Örgülü

– redfer · 29 Ağustos 2017

ah elif ah...
kaç düş bir elif eder
kaç elif genç kız olur
kaç elifin düğünü olur
kaç elifin ölümü...

*

siz elifi gördünüz mü?
ve siz ey yarış yerlerinde şahin gibi uçan
yay gibi gergin arap atlarının üstüne kurulu süvariler.
pırıl pırıl kılıçlarını savuran kahramanlar
anadolunun zavallı eliflerinden var mı haberiniz?

sizin kulağınız sağır, gözünüz kör, kalpleriniz felçli mi?
yüreği eriyen tek kişi yok mu?
öfkenin örtüsü kalın bir gece gibi sarmış dört bir yanı
hıçkırıklar elif gibi
ah ki ne ah ...
elifi öz vatanından ayırdılar ...
ve bir sabah
dağ ucundan yeni çıkan bir güneşin masumluğu içinde
elif yüzlü kızları da saçlarından sürükleyip götürdüler
haykırışları yırttı gökleri
yürekler parça parça
çırpınıp inleyen elifler
verdi son nefesini
mühür vuruldu gözlerine ...

*

süpürdü rüzgar teni nefes nefes gök gibi
bir masal gibi
bir varmış bir yokmuş gibi
yeller esti yerinden
bir deprem ki yarıldı toprak

tükendi çılgın çılgın akan şeker gibi tatlı nehirlerin suyu
karalar bağladı gece gündüz
yasını tuttu elifler

elifin saçları örgülü hayalleri tutsak
öyküsü hüznü
sarı saçlı ,hiç oyuncağı olmadı elifin
her gece hıçkırık sesleriyle hayaller kurardı
çiçekler açardı bahçelerinde
hep karanlık bir gecenin ıssızlığında
yıklarlardı hayallerini
umuda dair her ne varsa
yüreği kanardı ince ince... elif gibi

elifi tanıdınız değil mi?
tanımış olmanız gerek çünkü her gün görüşüyorsunuz
televizyonda, internette, gazetelerde
okuduğunuz haberlerde elif var
baktığınızda içinizi acıtan
kan revan içinde
işte o gördüğünüz elif...

biliyorum içiniz burkularak bakıyorsunuz ona
sadece gündem konusu olmaktan öteye geçemedi elifler
ateş var, acı var, kan var, yangın var
kalbimizde kurşun tohumları
yavaş yavaş ölüyor içimizdeki elifler ...

çünkü elifleri seyrederken intikam hırsıyla büyüyoruz
çünkü zihnimizde ki elifleri hiçbir şey silemeyecek
geceleri ölüm kusuyoruz
uyuyamadan yumuyoruz gözlerimizi tıpkı elif gibi

kafamızı sağa çevirdiğimizde bir elif enkazın altında
sola çevirdiğimizde hastanelere sedyelerle yaralı taşıyor
en çok elifler taşıyor sedyelerde
koşarken düşüyorlar bazen
ayakları kan izi bırakıyor bastığı yerlere

*

bak benim adım elif diyor birisi
özgürlük için bedeller ödüyorum
kopuk ellerim
kopuk bacaklarım
yüreğimden koparıyorlar
suriyeyi arakanı filistinini
içim sızlıyor
müslüman olmak ne zor işmiş...meğer

*

benim adım da elif ...
üşüdü ellerim
ve sen kış soğuşunda hiç düş kurdun mu
küf tutmuş namlularda çiçekler büyüttün mü
karanfil renginde
nice batan güneşler içinde
dua kuşları uçurdun mu kızıl ufuklara doğru
mavi gözlü nehirlere yıldırımlar düşmeden
önce dikenli tellerle sardılar etrafımı
mayınladılar yüreğimi
zifiri gecelerde ..

*

kurban ettiler elifi tanrı huzurunda
tank paletleri ezdi bedenini
direnen gözlerindeki ışıklar söndü
bir güvercin kıpırtısı işitildi
ölüm mangalarının önünde delik deşik
yeniden topla, tüfekte, bombalarla geldiler
geçtiler köylerinden elifin
yıkılmamış , yakılmamış ev
toprak üstünde canlı bırakmadılar
ve feryatlar
ve çığlığını bastırarak
ve alıp götürdüler solgun yüzlü elifleri

*

ey parçalanmış yürek
ey kesik damar
ey ateşlenmiş umutlar
geceler hiç bitmeyecek
sabahı göremeyecek güneş
gözlerde yalnızlığın korkusu
ne fark ederdi güneş doğmuş doğmamış
ne fark ederdi elifler ölmüş yaşamış

bir kuru ekmek halep
bir yırtık resim arakan
bir kırık kalem saraybosna
yıkık bir umut çeçenistan
gecenin çığlığı istanbul
yaşanan bir özlem endülüs
filistin sadece acı
elifin günahı çocuk olmak
ben
sen
o
biz
siz
onlar
cümle alem suçluyuz..

*

ateşin yandığı her yer elifin
ateşin dayandığı yer de
ceset ceset
suriyeli iraklı ,yemenli,arakanlı,filistinli
elifin gözleri hala ıslak
hala öfkeli
kafkasya barut kokulu
bağdat kaçınıcı kez yıkılmış
parampaça....

darmadağan
duman duman kabil
katiller tanıdık
elifin katili...ölüm...
ölümden kaçış yok...
There is no way escape

*

elif ipek saçlı
elif mavi gözlü
elif gök gibi masmavi
şahin bakışlı kartal duruşlu
bir masal elif
bir varmış bir yokmuş gibi
bir altın bulut
bir rüya ,hayalden öte
aydınlık boşluğun üzerine serilmiş
büyülü alemlerin mistik şarkısı elif
evveli ve ahiri gök kubbenin
yıldızların kostümü
parlayan dolunayın ışığı
sessizliğin içinde ...
zamansız bir hayatın adıdır elif

farklı ırkların elifleriyiz
farklı şarkıların anlattığı
en derin kuyulara bırakılan
farklı eliflerin açmayan gülleriyiz

*

sıcak bir ağustos gecesi
elif...
generalin adamları tarafından
Viznar vadisine götürülüp öldürüldü
mezarı hiç olmadı
kendisinden başka hiç kimse gerçek ölüm şeklini bilmedi
kandan kızıl gözyaşları gibi...

beyaz bir güvercin gibi
çıkacak tanrının huzuruna elif...

*

hey cennet kuşlarının gözlerindeki ölü düşler
küçük elifler son nefesini verirken alınan son nefes hey
tarifini hiç kimse yapamaz içimde beslediğim kinin
titrek nefeslerle soluyorum ...
yüreğim nyanmar yüreğim suriye
mostar nehri kıpkızıl
beyaz laleler ...
sürgün ...

elif hiç görmedi istanbulun gizemli baharını
peygamber kokan medineyi..
kirlenen güneşi yıkayacak yağmurları beklemekle geçti ömrü
fızan çöllerinde ki gecelerde gözleri yanık
hep serap sanırdı babil kulelerini
hangi yıldıza doğru baksa
ıslak gözlerinde yusufun rüyası
ağlar elif ...yunus gibi
koca bir coğrafyanın karnında çaresiz ...

*

vahşi çığlıklar savrulurken geceye
ölüm askerleri korku vadilerinde yine
ayaklar altında kalacak filistin düşleri
birazdan ateşe verilecek yine evler
ölüm sirenleri dolaşacak kapıları birer birer
elifler doğmadan ölecek
çiçeklerin yapraklarında kalacak kan lekeleri
gepegenç eliflerin üstüne düşecek ay
ağlılar kanayacak yine anaların yüreğinde

*

koltuk değneği olacak bastığı yerlerde...

elifin tek korkusu
iki elinle sapanla taşı atamayacak
bir bacakla yaşardı belki amma
bir başına yaşayamayacak,
doğu türkistan, türkmeneli ,urumçi
gök bayrak ağlayacak
yanacak yüreği elifin

*

bir ilahi ses yükseliyor semaya
karanlık gecelerde..
farsça ,türkçe,arapça ...
ölülerin dillerinde elifli şarkılar
anadolu şehirlerinde
yıldızların aşkı çağırır elifi
kutlu yolcunun miraçgahına
cebinde oyuncağı ...
soğuk, açlık, çaresizlik
elif senin Allah'ın her şeyden büyük.

şeb-i yeldadan fecre kadar
göğre kanatlanarak yıldızlara dokunuyor elif
hicaz bir sedayla, sabahlara okunup
bir ucundan dünyanın öbür ucuna
sürülmüşsün senki sefil,
senki garip ,senki yetim...

*

senden kanatlanan güvercinler
o kutlu haberleri taşır yeryüzüne
sessiz göğün ışıman renginde
özlemin kızıl renkleri uçuşur gözlerinde
saçlarında güneş yalımı
içine yayılırken ateş...
bir gök karışımı yıldız takar beline
özlemin yedi baharınca söylenir türkün
umut olur elifler bozkırın çöl gecelerine

yağmur olur umutların taze sevinçlerine
maviler içen gökyüzüne...

*

hey siz...
daha çok öldürün elifleri
daha çok ...
yok edin sevgiye dair ne varsa...
lakin ölümü öldüremezsiniz ki...

elifler gerilmiş bir yay gibi
namluda kurşun gibi
ipek saçlarında , çakık kaşlarında
kerkük, musul ,kerbala
hiç beyaz gelinliği tanımadılar
hiç gül koklamadılar
dikenler de batmadı ellerine
süngüler saplandı hayallerine
sonra kapandı dudaklarında ki tebessüm...

*

sen hey...
bu dünyada elif olmak ne demektir bilir misin?
cehennemin ortasında elif gibi yaşayabilir misin?

redfer